

SZERKESZTŐI IRODA:

Belkőzpécza 21. szám. (Postaépület) hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzandók.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Világre postán, vagy helyben házhoz hordva:
Egy évre 16 frt. Negyedévre 4 frt.
Hétre 8 frt. Egy hónapra helyben 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepeket követő napokon.

Kéziratok nem adnak vissza.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

ELLENZÉK.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvár, Belkőzpécza 33. szám.

HIRDETÉSI DIJAK

Egy cenziméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Bélyegilleték minden hirdetés után 80 kr.

Nyitltéri cikkek

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Füredőre kell menni.

A hőség a közönséges halandókat kialszja a szobák fülledt levegőjéből, a kivételes lényeket azonban ez a hőség egyáltalán nem túsorozza.

Ez utóbbiak közé tartozik Tisza Kálmán 6 nagyméltósága is. Más ember fia ilyen időben menekül a kék hegyek közé vagy tengerek és tavak hűs partjaira. Tisza Kálmán azonban bezárja magát szobája falai közé és terveket fűz a jövődők számára.

Tetszik tudni, hogy Milán király napokban Budapesten járva tiszteletet akarta tenni a magyar kormányelnökkel. Fel is köcsikázott és Buda várára, a bekopogtatva a kormányelnök palotájába azt a választ kapta, hogy a kormányelnök — mint pénzügyminiszter jelenleg a pénzügyminisiterumban dolgozik.

Milán király búsan lehajtatott Buda várából, Tisza Kálmán pedig nyugodtan folytatta kis játékait a pénzügyminiszterteremben.

Tisza Kálmán tehát, mikor más ember fia el eblából a merre tágasabb — beül a pénzügyminiszteri dolgozódába és terveket kovácsol.

Oh kegyelmes ur ez nincs rendén.

Nem illik első sorban az, hogy mikor királyi látogatód érkezik te megérkezel előle, mint a zerge a vadász elől.

Lásd csak, Milán királynak sok olyan fontos mondani valója lehetett, a melynek te kegyelmes ur nagy hasznát rehetted volna valamikor. Aztán szükség dolog is olykor királyokkal értekezni, mert hát csak tanulhat az ember tőlük valamit. Aztán te kegyelmes ur, hár sok eszed van és hajlammal bírsz a hamisságra — sok dolgot nem tudsz kitűnődni, ha a királyok nem juttatnak a maguk csemegejéből a köznap ember eszének kipótlásául valamelyes adagot.

Te kegyelmes ur, most arra vállalkoztál, hogy rendbe hozod az állam finansziális szénáját. Mindenesetre szép vállalkozás. Adjon isten hozzá bölcseséget és tartós egészséget. Hogy komolyan akarod rendezni az államháztartás dolgait abból is látszik, hogy még királyok számára sem vagy otthon, mikor dolgozó kedvedben vagy.

E miatt talán Milán ur elbusulja magát, de ne törődj vele, hidd, hogy a vesztés — s te csak dolgozz a pénzügyminiszterteremben nyugodtan. Királyi látogatás ne zavarja planumaidat.

De hát kegyelmes uram, nem mondanád meg nekünk, min is törőd te a fejedet voltaképpen. Mert nagy dolognak kell annak lenni, a mely miatt Milán királyt olyan könnyedén utnak eresztet és még csak szóba sem állasz vele.

Látod csak kegyelmes uram ez a mi népünk szerfelett kíváncsi a te dolgaid, s különösen terveidre nézve. Hiába biztatjuk mi a népet azzal, hogy Tisza Kálmán dolgozik, hogy nagy terveken töri a fejét, hogy királyok által sem zavartatja meg magát dolgai közben, — mert hát ez a nép az ilyen beszéddel nem elégszik meg. Ez a nép tudni akar valamit a jövődők felől.

Azt várta, hogy majd Nagyváradon nyilatkozzál. Ezt nem tetted kegyelmes uram. A nagyváradiak megválasztottak blindre — ab in visis, hát most már illő dolog volna kegyelmességedtől legalább nagyjában rámutatni, mik legyenek terveid a jövőre nézve, s mikben lelje örömet a te hű néped a következő öt évek alatt.

Hát ezt jussunk van megtudni tőled, mert te vagy az ország, a hatalom.

Azért tehát egész tisztelettel reklamáljuk a terveidet, s különösen pénzügyi politikád új világába ohajtanánk bepillantani.

Mert hát tudnunk kellene, hogy a következő öt éven át, mivel fogod boldogítani a te népedet.

Beszélnék ugyan a te ujságaid holmi vaskapu szabályozásáról, regalé megváltásáról, dohany monopolium rendezéséről, s több efféle dolgokról, de hát ezekben még mind nem fedezhetjük fel azokat a mentőszereket, melyeknek segítségével az államháztartás egyensúlyának helyreállítása megkísérhető lenne.

Mert ne hidd kegyelmes uram, hogy minket csak a pusztá kíváncsiság vezet a te terveidnek megismeréséhez. Nekünk némelyes dolgoknál már jó előre tisztában kell lennünk, hogy annak idején a te váradat ne ostromoljuk hiába.

Mindenekelőtt legalább arról világosítsd fel kegyelmes uram, hogy komolyan dolgozol-e, és voltaképpen épen pénzügyi tervek felett gondolkodol? Mert ha csakugyan ilyen dolgokban fáradsz — hát nekünk is lennének valamelyes terveink a jövőt érdeklőleg és így kölcsönös kicserélés mellett mindjárt megkönnyítnék a te dolgaidat is.

Aztán rosszul is választottad kiaz időt a tervek kifőzésére. Ilyen áldatlan hőségben a test gyorsan fát, s az ész köny-

nyen kopik. Pedig azt a munkát, melyhez te fogtál, pihent és aczélozott izmokkal, s gyorsan járó ésszel lehet elvégezni.

Már pedig ilyen időben, ha szülnének is okos tervek az ember agyában, sokkal jobban nyűgöz az atmoszféra, semhogy azok kivitethőségéhez az alkalmas módokat megtalálhatnók.

Azért azt tanácsoljuk neked kegyelmes ur: ne fáradsz ki magadat mértéken felül. Csontos ember vagy ugyan, a kin kánikulában sem fog a fáradtság, de hát ember vagy a végén, a kinek jól esik és hasznára válik a a nyugalom.

Eredj tehát füredőre kegyelmes uram. Egészségednek és az országnak tartozol vele. Egészséges és kipihent pénzügyminiszternek sok minden sikerül. Neked pedig sok ilyen sikerre van szükség, hogy kipusztíthasd Magyarországról a deficit őrdeget.

Neked okvetlen füredőre kell menned kegyelmes uram.

A te tested is törekeny, s a pénzügyminiszteri dolgozó szoba nem válik be füredőnek.

Ostende nagyon jó hely. Oda menj kegyelmes ur.

—n.

Politikai hírek.

A pápa jubileuma Magyarországon. Simeon János hercegprímás nagy terjedelmű főpásztori körlevelet bocsátott ki, melyben a magyarországi klerus s a kath. híveket a pápa jubileumának megünneplésére hívja fel. A körlevél terjedelmes bevezetéssel kezdődik, melyben a biboros herceg-érsek a pápaság jelentőségét fejtegeti s kiemeli azt az élénk és folytonos kontaktust, melyben a szentszék Magyarországgal állott.

A magyar kormány terveit. A kormány ez időszerint élénken foglalkozik a Vaskapuszabályozásának és a regalé megváltásának ügyeivel. Mindkét vállalatra vonatkozólag az előkészületek már annyira haladtak, s a kormányhoz már annyi ajánlat érkezett, hogy valószínűleg ez év folyamán hozzáfognak azok keresztülviteléhez.

Koburg Ferdinánd hercegnek bolgár fejedelmé való megválasztása ügyében a félhivatalos B. K. Belső kapott értesítése szerint arra épenséggel gondolni sem lehet, hogy Oroszország a választást megerősíti. Az orosz kormány határozottan kijelentette, hogy azt — személyére nézve bárki legyen is — kit a mostani szobrány választ fejedelmé, el nem fogadhatja. Am tévedés volna feltételezni, hogy talán Ausztria-Magyarország sietni fog a maga részéről Koburg herceg megválasztását megerősíteni. Először is a portát il-

leti meg az első döntő szó s ez úgy csak azután kerül a szignatár hatalmak között tárgyalásra.

A kecskeméti választás.

A derék magyar város fényes győzelmet szerzett a függetlenségi pártnak. A július 7-ki választáson mindkét kerületben pártunk jelöltjeit juttatta diadalra. E választás által pártunk hódított kerületeinek száma hatra szaporodott a képviselők száma pedig 79-re emelkedett.

A választásról távirati közlésünk kiegészítésül következőket írhatjuk:

Az alsó kerületben a kormánypárt jelöltje Árva Tóth László visszalépve, a függetlenségi és negyvennyolcaspárti Ugron Gábor kiáltott ki képviselővé. A kerületet a mult országgyűlésen a függetlenségi-nek megválasztott, de az országgyűlés vége felé pártunk kivívott lett Liptai Pál képviselte.

A felső kerületben, a kormánypárti Vámos Béla, délből látván a további küzdelem sikertelenségét, délután két órakor visszalépett, a mire a függetlenségi Horváth Ádám képviselőnek kikihaltatott. (Hódított kerület. A mult országgyűlésen a kormánypárti Vámos Béla volt a képviselő.)

Horváth Ádám Kecskemét új képviselője a kecskeméti jogakadémia tanára, nagy érdemeket szerzett a felső kerületi függetlenségi párt újjászervezésében, melynek elnöke volt. A felső kerület új képviselőjének megválasztását nagy örömmel ünnepli a párt. Horváth Ádámnak már eddigé is nagy érdemei vannak abban, hogy a kecskeméti társaséletben egészségesebb szellem támadt fel. A lapokból ismeretes Fávessy-féle politikai oku párbajban életveszélyes sebesülést kapott, s ezota még lelkesebben tömörült körülötte a párt, mely ma megválasztotta.

Nyilt levél Bartha Miklóshoz, az „Ellenzék” szerkesztőjéhez.

Tisztelt barátom!

Három héttel a választások után fordulok hozzád, hogy elmondjak valamit, a mit el kell mondani, akár későn, akár korán. Fontos végezni valóm voltak. Nem érttem rá. Most fölhasználok a legelső szabad pillanatot, hogy közöljem veled és lapoddal a lefolyt választások egyik legjellemzőbb epizódját.

Különb is az a nézetem, hogy aljaságot leleplezni, jellemtelenséget megbélyegezni sohasem késő.

Egy dokumentum van kezeim közt, melyhez a mai korruptciónak, a mai politikai élet nagyszerű erkölcsének igen érdekes története fűződik.

Ezt a dokumentumot te adtad nekem. Én most visszaadom.

Te még a lefolyt választások előtt ádtad nekem egy levelet, mely Torozskórol jött és hozzád volt intéve.

Ebben a levélben négy intelligens ember arra vállalkozik, hogy a torozskói kerületben a függetlenségi pártot megalakítja és töled jelöltet kéri.

Te fölhatalmaztál engem, hogy ezt a levelet bizonyos körülmények közt közrebocsáthatom.

Nos, én ezennel kérem ígéreted bevitását s kérem, hogy ezt a levelet, melyben a mai korruptciónak egész története kicsiben megvan, szóról-szóra nyomasd ki lapodban.

S nyomasd ki azután a kommentárt, a mit ehhez a levélhez fűzők.

Ime a levél:

„Milyen tisztelt Szerkesztő képviselő ur! „Mint a torda-aranyosmegei torozskói választókerület választói, teljes bizalommal intezük nagyságodhoz ezen levelelket, kérve, hogy arra a lehető legrövidebb idő alatt válaszolni sziveskedjék.

Többen nagy csodálkozással látjuk, hogy a függetlenségi párt a választó kerületben se a mult választás alkalmával, se most még ez ideig kísérletet nem tett, hogy jelöltet állítson. Pedig tere lenne. A mult választás alkalmával a mérsékelt ellenzék a viszonyokhoz képest igen tekintélyes kisebbséggel rendelkezett a kormánypárttal szemben; s ha felnem használják az unitárius befolyást, fölléptetve Ferencz József püspököt, bizonyos, hogy nyert ügye lett volna. A jövő országgyűlési ciklusra a püspök nem lép föl s a kormánypárt jelöltje br. Huszár Károly, kit itt senki se ismer s kivel szemben a függetlenségi pártnak igen kedvező kilátásai lennének. Annyi bizonyos, hogy az elégtelenség a nép minden rétegében nagyon el van terjedve s bár a hivatalos pressió erősen dolgozik, hogy jó előre minden tért elfoglaljon, nem kételkedünk, hogy a függetlenségi pártnak egy jelöltje kedvező fogadtatásra találna. Még ez ideig a dolog úgy áll, hogy br. Huszárnak ellenjelöltje nincs. Ne engedjük elszállni azt a hatalmas ellenzéki elemet, mely Rákos, Várfalva és Csegez székely falvaiban, hol a választók többsége van, mindig megvolt.

A fódolog az, hogy egy jelöltet találjunk. Bizalommal kérjük azért nagyságodat, nyilatkozzék: nincsen e jelenleg vagy egy függetlenségi jelölt, a ki a torozskói választókerületben hajlandó lenne föllépni? Nagyságod talán érintkezésbe tehetné magát a magyarországi függetlenségi párt országos bizottságával, s ha onnan alkalmas jelöltet ajánlanak, a függetlenségi párt megalakítása e kerületben a mi dolgunk lesz!

Ha tán egy személyes találkozást az ügy érdekében nagyságod jónak lát; hajlandó vagyunk innen Torozskórol és Rákos-Várfalváról néhányan bemenni Kolozsvárra, hogy a további teendőket megbeszélhessük. Addig azonban a párt alakításával nem tehetünk egy lépést is, a mig nem tudjuk: lesz-e jelöltünk, vagy se? Irjon tehát

kevirágok közt másztam át a tetőn a tulso völgybe. Léptem által kimozdított száraz galyak, kődarabok gurultak be az oldalán, zavarták meg a hallgató erdő csendjét, melyben még mádarhang sem hirdett életet. Élt, virágozott minden a halott némaságban. A mohás fákba fogódva szokatlan járással ereszkedtem le a völgybe, melynek mélyét patak futotta végig s percekig nyugodva az illatos fűben haladtam ismét a tisztás felé, melynek gyér fái közt vadvirágok réttül el szabálytalan körben.

Mikor a fák közül kiértem a rét szé- lére, az innen kivezető út végén megpillantottam Bellát.

Ott állt világos barna ruhában, kezét homlokához téve, hogy a nap sugarakat elfogja, s várni látszott valakit.

Egy széles fatörzséhez huzódtam, mely teljesen elfödte alakomat, s innen lestem minden mozdulatát.

Többször visszatért a rét közepéig, s aztán gyors léptekkel haladt a kivezető út szélére, türelmetlenül nézve hosszan, végig rajta. Napernyője végével álltában rá-rá ütött az út porondjára, s aztán hanyagul dőlt le az arozaal az út felé, a pázsitra.

Nesztelenül hagytam el helyemet s a fák közt, az út mellett haladva indultam hazafelé. Találkoznai akartam várakozása tárgyával. Alig pár száz lépényire egy pázsitra szaladva futott a rét felé. Megállítottam. Kérdéseimre zavarba jött — fenyegetéseimre kiválott, hogy a reá várakozó asszonyság egy levelet küldött be töle a faluba. Látni akartam. Ígéretemre, hogy nem lesz semmi bántódása, ide adta.

A levél nekem szólt.

Gondolkodás nélkül bontottam föl s átfutva szoltam a fiúnak: — Menj és mond meg asszonyodnak, hogy átadtad, a kinek szólt.

AZ „ELLENZÉK” TÁRCAJA.

1887. július 9.

Falun.

Ott hagytam a rideg, füstös várost, komor épületeivel, szűk utcáival, örökös zajával. A szabadba, napsgaras, csillagfényes szabadba vágytam tisztá, üde léget színi, pázsitzöngyeg, vadvirágok közt járni. Eljöttem ide, a mi csendes, kis falunkba, hol egyszerűk az emberek, tiszta, felsőge a kikelet újrásbrédése.

Vannak emlékek, melyeket visszaidézni; fájdalmak, melyeket újra meg újra átérezni jól esik a szívnek, megnyugvást hoz a zaklatott léleknek. Az ifjúkor fájó benyomásai, az első csalódás kínos emlékei ezek! Ezeket átérezni, még egyszer visszaidézni jötnem ide. Látni még egyszer a helyet hol minden bokr, lomb egy fényes álomnak, korán kialudt csabos reménynek hallgató tanúja... Van valami kéjes izgalom, mely elfogja a szívet, elkábítja, mámorba rin- gítja a lelket, ha hosszú távollét után ismét helyre lépünk. A letűnt órák emlékei szibogó élelenséggel támadnak fel ismét hallunkban s pár percz alatt minden fűdét, összes fájdalmat átérzések az eltűnt valónak, melynek gyönyörű, keserűségeit alig bírta el a szív évek alatt...

Az oltárhagyaték mint egy óriás kupola megvilágítva tűnt elém mikor este felé bértem a csendes, kis faluba. A falu végén két öreg ákác hajlongó ágai virágtól, illattól terhesen megbölgintve mintha köszöntni látszóttak volna. A szembejövő emberek hosszasan néztak rám a mint fejem le- hajva haladtam az egyenes, rögös utozán a régi ház udvarára. Az áldott nagymama könyveze típett körültem s pár percz múlva

ott ültem az öreg tornász hagyományos kar- székén...

Az édes otthon!

Ott álltak előttem az elröppent gyer- mekévek meghitt tanui. A nagy, hallgató rét füzes bokraival, kanyargó patakjával, sáros berkeivel. Az esteli csendben behall- szott a nagy Ávas erdő fáinak egyhangu zugása, mint a természet kebeléből elszaba- dult sóhaj, fájdalmas panasz. A szeretet édes világa, nyugalmas derűje vont be mindent.

Egy perczre felszabadult lelkem a már ismert világi gondoktól — elhagytá szíve- met minden, a mitteherként nehezedett rá... Ezen bohó kérdést intéztem mindenfelől, a mi körültem volt s úgy éreztem, hogy nem érdekel a világból semmi a mi az édes ott- honon kívül esik... Mikor egészen beállt az éj s a boros homályt áttörve leragogy- tak a csillagok: a jegenyékől beáryalt magas szomszédutcai kőház eszmebelevő ab- lakain áttört sugarak felrezengettek meren- géséből s egyszerre odatapadtak szemeim a világos ablakokra. Felelet nélkül hagytam a hozzáam intézett kérdést s odatapadt szem- mel csüngtem az erdő felé nyitott szeglet- ablakon...

Egy fehér keendőbe burkolt női fej halvány körvonalaait nem tudta szememből kitörlni a távoláság és homály.

Anyám megszólított

— Késő van... talán fáradt volnál?

A gondos, anyai hang szeretetteljes melegből annyi fájdalom hangzott az egy- szerű szavakban, melyekből észrevehettem, hogy megértette kínos töprengésem okát.

Megsimítottá homlokomat, mintha a boros gondolatokat akarta volna elűzni.

— Mikor jöttök ide Bellák? kérdem lassu, halk, — de felindulástól szakgatott hangon.

— Elelőtt két héttel.

— S miért nem tudtattk ezt velem?

— Miért — hiszen oly rég volt köze- tetek a... Még egészen gyermekek vol- tatok. Azt bittem, elfeledtetek költsönösen a mi történt.

— Soha! Nekem nem szabad viszont látnom őt soha.

Annyi határozottsággal, fájdalommal mondhattam e szavakat, hogy anyám ellen- vetés nélkül állt egy ideig mellettem s szo- bamba tértemkor a küszöbről jó éjt kíván- va, láttam, a mint csüggedten, lehajtott fejjel hosszan tekint utánam.

Bent terhes, nyomasztó volt a lég, ki- nyitottam szobám ablakát s izzó homlokom az ablakpárkányára hajtvá önfelédve néz- tem a szembelevő kőház nyitott ablakaira. Nem láthatam, de úgy éreztem, hogy az a fehér ruhás alak felém fordítja szemeit, az én ablakomat keresi tekintetével. Bántott a gondolat, mely hozzá vezetett. Behuntram fe- jemet, s a süri, fekete tömegé összeverő- dött erdő-fái felé fordítottam arcomat. Egy- szerre lassu szakadozott zongora-hangok fá- jó érintése töltötte meg fületem.

Édes egykor, ezelőtt négy évvel, most máró keserűség minden akkord. S az az egykori búcsúdál, mely édes altató volt ak- kor, most nyugalom megrablója. Hát nem volt álom az a történet, nem ifjú képzelem alkotta mese. Pedig mintha most is látnám az atya tiltó kezét, mely közénk emelke- dett s hallanám gőgös hangját:

— E palotából nem száll le a kuny- hóba leányom soha. Olyan lépcsőre nem lép az én leányom, mely lefelé vezet soha!

Es nem lépett.

En ott hagytam a mi édes otthonun- kat, a kunyhót, hogy a nagyvilágban meg- szerezzem azokat az eszközöket, melyek jo- got adnak a palotába lépni s a mig dőre

vággyal kerestem az utat lépcsőnkint fel a palotába — ő könnyedén nyújtotta a kezét másnak — ki egy másik palotába ve- zette.

Pedig tudta, hogy egykor feljutok oda. Megesküdtem neki s volt erőm hozzá.

De neki nem volt ereje hinni!

S most van bátorsága, ereje szemembe nézni.

Büszke Dankó Gábor ha most élne! szeretném szemembe mondani, hogy a te palotád alacsonyabb az én kunyhómnál!

— Egy hónap óta itthon va- gyok s kerülöm azt az asszonyt. Nem tesze- nek említést róla, s mikor esténként az er- dőből hazajövök csak a világos ablakokat látom. Nem jár ki csak késő alkonyatkor s étél le néha a fűzesig s egy-egy fához tá- maszkodva nézi hosszan a Festékes zajtala- nni simuló habjait. Hajlékony, ruganyos alakja a bű, fehér ruhában, melyet derekánál hosszú szalag tart össze — hajlottnak látszik s így az alkony félhomályban arca körvonalaikak gyöngédségét csak emeli ke- resetlen egyszerűsége. Erdek nélkül jár a kert fái közt.

Pár nappal megérkezésem után eluta- zott férje s azóta még a kertben is csak né- ha látom pár perczre lejönni...

Egyik nap az Ávasba rándultam ki. Gyermekeimnek kedves benne minden fa s ismerős előttem minden bokra. Megálltam az aljban, széttéktintetem a rég nem látott völgyön, erdőn, bércezen s úgy éreztem, hogy ismét az az elfogult gyermek-ifjú vagyok, ki titkos, édes sejtelmekkel, nesztelen, halk léptekkel lép be a sűrűbe keresni az ott járt kedves lábnyomait, elsórt virágait... A délutáni forróságtól tikkadt volt minden, jól esett hallani a távoli patak csergését. Megindultam keresni enyhét adó hűspartját. Fehérő kövek, zöld papírányok, pirosló fecs-

Kolozsavart 1887.

nagyaságod, a mily hamar csak lehet; annál is inkább, mert a kormánypart diadal-mármorban van, hogy ellenjellel nem lesz, s a választókkal elkötelező nyilatkozatokat írat alá. Mentől tovább késnek, annál nagyobb baj lenne az ügyre nézve!

Most még nincs elveszve semmi! S hiszünk, hogy sikerül e kerülésben egy erős és tekintélyes függetlenségi pártot alakítani, csak jelöltünk legyen!

Ennek megtalálását nagyaságodra bizzuk! Kérjük, tekintes nagyaságod e levelet teljesen bizalmas természetűnek. Mert mindaddig nem akarunk hűböt csinálni, a míg nem lesz egy zászló, mely körül csoportosulhatunk!

Ha, a mit legmélyebben sajnálunk, a függetlenségi párt itt jelöltet nem állítana, úgy a küszöbön álló választásokkor többen a szavazástól tartózkodni fognak!

Hiszünk, hogy ez nem lesz az eset, s hogy mind jelöltünk lesz, mind pedig annak ügyét, ha isten segít, diadalra juttatjuk!

Nagyaságod levelét teljes bizalommal elvárva, maradjunk:

Nagyaságodnak tisztelő polgártársai.
Torockón 1887. április 17-én.

Gál Miklós s. k.

torockói unitárius lelkész.

Vaska Béla m. k.

(unit. segédlelkész).

Pálfi János m. k.

isk. igazgató.

Ifj. Zsákó János.

Eddig a level.

Négy elvű jeles férfi, a kik mindent elakarnak követni az ügy érdekében, a kik türelmetlenek a vágytól, hogy a függetlenségi pártot megalakíthassák és diadalra vezethessék (szórol szóra!) és a kik szomorúan kijelentik, hogy arra a nem várni esetre, ha a függetlenségi párt jelöltet nem állítana, hát legalább tartózkodni fognak a szavazástól!

Mily lélekemelő látvány.

S mi történik?

Néhány hét múlva ott van a függetlenségi párt jelöltje a torockói kerület függetlenségi választói közt s az első, a mit lát, az, hogy a négy elvű levélíró nem látja. Nem látja sem Gál Miklóst az unitárius lelkészt, sem Vaska Bétát az unit. segédlelkészt, sem Pálfi Jánost az iskolai igazgatót, sem ifj. Zsákó Jánost az intelligens torockói polgárt.

Vajon hol voltak ezek az urak?

A jószámpárt elszorították, a hol hihetetlen gyorsasággal (nem csoda, hogy a gáz és villany korában élünk) fölcaptak a kormány-part kortéseinek!

Édes barátom!

En elvontam arra készülve, hogy a mai utálatos, földhöz ragadt viszonyok közt sok mindenfélét találkozzam a mi súlyos csapásokat mér az ember magasabb illúzióira.

Nem vettem ugyan föl, hogy szegény és tudatlan emberek — talán végső szorultságból — eladogatták a voksot a jókedvű adakozóknak, s nem lepett meg, hogy gyámoltalan, félénk oláh parasztok engedték magukat bárányokként beteretetni a kormányparti jelölt vendégszerető átlába.

Nem lepett meg, hogy bizonyos szolgabírák részeg kortések gyanánt henteregetek a nép szeméjé közt vagy — ha józanok voltak — az ellenzéki jelölt nyomait követték, mint a jól betanított kutya.

De egy tapasztalat elszomorított. Nem

Ezzel gyors léptekkel haladtam hazafelé. Már alkonyodott mikor kocsiba ülve, elhagytam a falut. Mikor a nagy köhöz előttem álltam, kifehéret a kertből Dankó Gábor sírköve.

Büszke Dankó Gábor, a teleányod a kunyhóba akar a palotából bukni!...

Bartók Imre.

Diána fegyelmé.

A „Dora” szerzőjétől.

Az „Ellenzék” számára fordította: Amica.
XXV. évf. 10. sz. 43.

Azt gondolt magában, hogy milyen nagy különbség lett volna, ha a Royal helyben Sir Lisle állott volna előtte.

És akkor Sir Royal tudta, hogy végzetét hallotta, hogy a Diána szívet örökre elveszítette. Mozdulatlanul állott míg reményéigek utolsó szikrája kialudt; ekkor gyöngyözt az azt mondá:

— Diána, nem intézek magához kérdéseket; tisztelem titkát; — talán idővel megtudom azt. De édesem, ha nem lehet a férje, maradhatok-e mindig a maga barátja?

— Igen, Royal — volt a válasz — maga a legjobb barátom, s meg vagyok győződve, hogy az marad mindig.

— Az ég áldja meg jószágát! mondá Sir Royal. El fogom tenni reményeimet — nem mintha valaha komolyan reméltetem volna — eltemetem szerelmemet, nem engedem hogy annak kísértete magát valaha zavarja; de míg élünk, a barátság szent köteleke mindig meg lesz közöttünk.

— Igen Royal, mindig — válaszolá Diána. Hiszen maga mindig kiegészítő része volt életemnek!

vártam, hogy a politikai jellemtelenség legnagyobb fokával abban az osztályban fogok találkozni, mely állásánál és műveltségénél fogva a nép lelki életének, a nép erkölcsi vezére; — melynek az a feladat jutott, hogy példát adjon a lélek előkelőségében, a jellemesség kultuszában.

A becsületnek mily csodálatos rugó-konysága bírhatta rá e lelkipásztorokat, e gyermek-nevelőket, a szív és jellem e képzőit, hogy néhány hó leforgása alatt tökéletesen az ellenkezőjét csinálják annak, a mire magukat 3-4 héttel előbb önkénytelen, irásban, ünnepléses fogadkozással kötelezték?

Rejtélyt előttem!

De tény, a mi most következik. Három napra a választások előtt figyelmeztettem ezt a 4 urat, hogy, ha csak nem akarnak tökéletesen aljas és semmirekellő emberek lenni — legalább tartózkodjanak a szavazástól. Ez volt a legkevésbé, a mit elvárhattam tőlük. A négy közül egy magába tért és nem ment az urnához, hogy a függetlenségi párt jelöltje ellen szavazzon: ifj. Zsákó János, a ki leggyorsabb a négy közt; nem lelkipásztor, nem iskolai igazgató, csak privát ember. Ez az egy tudott még pirulni és otthon maradt. A többi három — a lelkipásztorok és az iskolai igazgató — erősebbek voltak a szegényérzet leküzdésében és beadták szavazatukat a kormányparti jelöltjére.

Ök, a kik irásban kijelentették, hogy: „ha — a mit legmélyebben sajnálunk — a függetlenségi párt itt jelöltet nem állítana, úgy a küszöbön álló választásokkor a szavazástól tartózkodni fognak!”

Járhatnak-e emelt fővel polgártársaik közt a szöszögök a hazugok?

Szabad-e elnézni, hogy szöszögök és hazugok polgártársaik becsülését bitorolják?

Szabad-e hallgatni, mikor hazugok és szöszögök leleplezéséről van szó?

En a politikai becsület, a közmorál, a hit biztonsága és az adott szó szentsége nevében kötelességemnek tartom, hogy e három ember jellemtelenségét ezennel átadjam a közvélemény megvételének.

Budapest, 1887. július 8.

Abrányi Emil.

A bolgár trónválság.

Sürgönyös tudósításai kiegészítésül a következő részleteket közölhetjük.

A sobranje csütörtöki ülése Stojanov elnök által d. e. 10 órakor nyitott meg.

A képviselők névsorának felolvasása után Toncsev elnök elfoglalta az elnöki széket és közölte a képviselőkkel, hogy a mai ülés napirendjé a fejedelmválasztás képezi és hogy Koburg-góthai Ferdinánd herceg megválasztását hozza javaslatba. Az elnök ezután felvilágosításokkal szolgált a herceg családi viszonyaira vonatkozólag és kérte a házát, hogy a választás egyhangúlag ejtessék meg. Erre az összes képviselő felállott és dörgő hurrah tetszés-nyilvánítások között Koburg-góthai Ferdinánd herceget fejedelmé kiáltották ki. Ezután az ülés a herceg választásának megkezdéséig elnapoltatott. A sobranje határozata azonnal közöltetett a herceggel.

A választás megkezdése után a sobranje elnöke következő táviratot intézte Koburg herceghez:

„A nagy sobranje képviselői áthatva

a magas tulajdonságoktól, melyek királyi fenségé magasztos személyét kitérítik, valamint az élénk rokonszenvtől, melylyel fenségé a bolgár-ügy iránt viseltetik, mai nyilvános ülésükben királyi fenségédtől ünneplésesen és egyhangúlag bolgár fejedelmé kikiáltották. — Midőn legalázatosabb szerencseváltásainak kifejezést adták, a képviselők és az egész nemzet legfőbb óhajátást talácsolom, hogy fűlségd lehelteleg mielőbb Bulgáriába jöjjen, mint utal-kodja oly nemzetnek, mely tántoríthatatlannal meg van győződve arról, hogy fűlségd nemes és drága életét az ország fejlődésének, a bolgár nemzet szabadságának és nagyságának szentelendő.”

A regének és a kormány tagjai szintén üdvözlő táviratot küldtek.

Bécsből távirják: Koburg Ferdinánd herceg megválasztása bolgár fejedelmé különösen élénk benyomást keltett itt, miután a herceg született bécsi és a katonai, meg a tudományos körökkel folytonos érintkezésben áll. Bécsi diplomáciai körökben mindenekelőtt az iránt érdeklődnek, vajjon Koburg herceget elfogadják-e a választást. Ha elfogadják, abban az esetben első sorban a magas porta jóváhagyása szükséges s csak aztán lehet szó a többi hatalmak hozzájárulásáról, a mit a portának kell kieszközölni. Itteni diplomáciai körökben a dolgok természetesen fejlődésének ezt a pontját akarják bejárni, mielőtt határozatnak arra nézve, hogy az új választással szemben milyen állást foglaljanak el. Fűltéva tehát, hogy Koburg herceget a választást elfogadják, a fejedelm-választást ügyének végleges lebonyolítása igen sok időbe telhetik.

Bulgária új fejedelme.

Szász-koburg-góthai Koháry Ferdinánd herceg, magyar királyi honvédszár főhadnagy, József főherceg sógora, Lajos Pál-lop, a francia „polgár király” unokája, kit ma a tirnovai nemzetgyűlés Bulgária fejedelmi trónjára ültetett, a Koburgoknak abból az ágából való, melynek ereiben magyar vér ösörgedez. Koburg Ferdinánd herceg gyermek éveiben még maga is, mint családja, viselte a Koháry herceg nevét s azt csak 1867-ben tették le királyi engedelmével.

Ferdinánd bolgár fejedelmé 1861. évben február 26-án született Bécsben. Unokája Lajos Pál-lop francia királynak, unokasöcsé: az angol királynénak és II. Ernő szász-koburg-góthai uralkodó hercegnek, unokatestvéré a portugál királynak s ennek unjában rokona a belga királynak, sógora Magyarország leendő királyának és Ausztria császárnéjának, közeli sógorságban áll a német császári házzal s még az orosz császár családjához is a barátság kötelékei fűzik.

A herceg Bécsben nőtt fel, s hét éves koráig Fleischmann, jelenlegi szász udvari tanácsos vezetés alatt igen gondos nevelésben részesült. Azután is rendkívüli szorgalmasan tanult s a bécsi Theresianumban kitűnő sikerrel tette le vizsgáit. A német, francia, angol és olasz nyelveken kívül a magyart is tökéletesen bírja s a klasszikus nyelveken kívül öt nyelven beszél. A magyar nyelvet gyakran nem alkalmi gyakorolnia Budapest legelőkelőbb szalonjaiban is, hol sokszor megfordult, meg a honvédségben is, hol most szolgál. Egy-két hónap óta bolgárral is tanul.

Koburg Ferdinánd herceget képzett katonának is. E részben Ternes tüzérmegy volt az oktatója s az elméleti tanulmányok után az ifjú herceget igyekezett minél alaposabban megszerezni a gyakorlati ismereteket is. Mint hadnagy lépett a Württemberg-huszárokhöz, egy év múlva pedig áttértette

magát a gyalogsághoz. A Württemberg-huszároktól való távozásakor Győrben, a hol állomásozott, nagy bankettel bucsúzott el a tisztársaitól. A honvédségben 7-ik huszárezredben főhadnaggyá léptették elő. A honvédség mult őszi nagy gyakorlataiban végig részt vett. Gödön volt az állomása s az ott megfordult honvédeknek benne jó példásra találtak.

Herceg Koburg Ferdinánd a sokféle tanulmányok közebe nem vonult vissza a társas élettől sem. Fűllépése nagyuri, de modora szeretőre méltó. Szellemes társalgónak mondják és sok olyan megjegyzése, mondása forog a szalonokban, mely éles megfigyelő tehetségre s nagy életemre vall.

Szabadságdejt rendesen arra használta föl, hogy meglátogatta az európai udvarokat. 1883-ban III. Sándor orosz koronázása alkalmával a fejedelmi vendégek között ott volt Koburg Ferdinánd herceg is. Ugyanakkor vele együtt Battenberg Sándor herceg, Bulgáriának későbbi fejedelme is s egymással gyakran találkoztak, Koburg Ferdinánd herceget beszélte, hogy III. Sándor orosz több alkalommal ostentatíve kitűntette őt s nagyon szeretettelőan viselte magát vele szemben. Koburg Ferdinánd herceget ekkor megnyerte a cár jó indulatát, míg Battenberg Sándor herceg, mint a pikáns udvari pletykák ismerői beszélték, ekkor vonta magára a cár nehezletét. Koburg Ferdinánd herceg 1884-ben részt vett Szerginsz orosz nagyherceget eljegyzésénél, ez alkalommal is III. Sándor orosz igau barátságosan fogadta és a Szaniszló rend nagykeresztjét adományozta neki.

Alfonz spanyol király temetésénél képviselni akarta nagybátyját, Koburg-Gotha uralkodó herceget, Ernőt, de a kolera miatt kénytelen volt utóból visszatérni. A lisszaboni udvart többször látogatta meg.

Nem régiben, de mikor még sejtelve sem lehetett senkinek arról, hogy a bolgár trón megürülhesen, tanulmányutat tett Bulgáriában, a mikor is alaposan megismerkedett az ifjú bolgár állam népével, szokásaival és intézményeivel. Azonkívül is nagy utazásokat tett, nem felületes turista módon, hanem figyelve, észlve és okulva.

Koburg Ferdinánd herceg szerencsés vadász is. Gyakran volt kísérfje Rudolf trónörökösnek vadászati kirándulásában.

Ferdinánd herceg szorgalmas újságolvasó s olvasó-szobájában ott találhatók a monarchiabeli lapokon kívül Franciaország, Anglia s Németország legjelentékenyebb újságai.

Mult év decemberében meghozta magának az összes lapokat, a melyek jelölt-ségéről nyilatkoztak. A madarászaton kívül újabb egy más szenvedélye is van. Párisi utazásai óta szenvedélyes drágakögyűlt. Mondják, hogy mellényzsebe mindig helyt van gyémánt s rubinkövekkel. Jó zeneismereket is mondják.

Külsége is rendkívül előnyös, mint általában a Koburgoké. Középmagasságú karcsú alakja, ruganyos mozdulatai, tojásdad, kissé halvány arca, sötét hajtól árnyékol magass homloka, nemes metszésű arca, kis bajusztól fűdött ajkai egészen a Koburg-típusra vallanak. Erélyre való s az Orlean-sokra emlékeztető sasor s finom metszésű ajk jellemzik még külséjét.

Koburg Ferdinánd herceget róm. kath. vallású. A bolgár alkotmányának a fejedelm-választásra vonatkozó pontja a következők intézkedik: „A bolgár fejedelm s utódai nem lehetnek más vallásún, mint az orthodox vallásún. Mindamellett, ha az első választott fejedelmnek más a vallása, azt megtarthatja.” Koburg Ferdinánd hercegezeknek tehát át kellene térnie az orthodox vallásra.

nos életet éljek, meg kellett elégednem az-al, hogy esendes visszavonultságban éljek, s még halát adnom azért, hogy rosszabbra nem fordul a dolgom.

— Egy este — folytató — néhány barátommal Hauptstadben ebédeltam, s gyalog térve vissza, Londonba segélykiáltásokat hollottam. E hely magányos volt, az országuton keresztül szaladva láttam, hogy egy erős férfi, egy szép fiatal asszonyt bántalmaz, ki szenvedélyes kiáltásokkal csüg-gött rajta. Én azt tettem, a mit bármelyik férfi megtett volna. — az asszony segítség-re rohantam. Az a gazember sokkal erősebb volt nálamál, s a részegség dühössé tette; de sikerült az asszonyt elhuzni tőle. Ekkor a fejemre ütött és én kábultan estem a földre.

Szerencsére a szegény asszony meg-szabadult, mert az őrártat meghallotta a zejt és oda sietett.

Az asszonyt védelmük alá vettük, a részeg embert a rendőrségre kísérték, en-gem a legközelebbi kórházba szállítottak. Hetekig fektüdtem ottan öntudatlanul.

— Szegény Royalom, az én derék Royalom! kiáltá Diána felindulással, amint fejét lehajtá s a Sir Royal kezét megcsó-kolta. „En soha sem álmodám hogy maga annyit szenvedett.”

— Tudom; itt senki sem tudja azt. Mindig féltem felemlíteni — mondá; mind-járt meglátja hogy miért. Hetekig voltam halálos beteg, midőn jobban lettem, s némi-leg az erőm kezdett visszatérni, akkor az a veszély fenyegetett, hogy az eszemet ve-szítem el Diána, ez volt az oka amiért hallgattam. De ettől a felemlítől nem tudok szabadulni, mindig a szívemen ragdók. Né-ba még rétek, hogy hónapokig nem érezek fájdalmat; de néha oly iszonyu kínokat szenvedek, hogy alig bírok magammal. Az

orvosok kikkel értekeztem mind ugyan azt a tanácsot adták, hogy mondjak le a nyilvános élet eszméjéről, s minden igazolást got kerülve lakjam a birtokomon; és én tudtam, hogy ez mit jelent.

— Oh Royal — kiáltá Diána — éllek ez a felhő sötétíti, és maga nem adhat nekem erről soha!

— En magam is el akarjam felejteni mondá Sir Royal.

— És most miért mondta el? kérdé Diána aggályosan.

— Mert az utóbbi időben meggyedtem. A napokban egy erős fölfűzés után néhány órára elvesztettem az emlékező tehet-eg-met, de annyira, hogy meg a saját nevem sem emlékeztem, sem arra, hogy hol vagyok. És olyan különös érzéseim voltak. Csak néhány perozig tartanak; de míg tartanak borzasztóak. A mult és a jövő, a jó és a rossz annyira egymásba vannak fo-nyolódva, hogy nem tudom őket megkülö-böztetni.

— Miért nem beszél egy doctorral? kérdé Diána.

— Beszéltem én már sokkal; de haso-talanul. Ugy-e Diána, nem fogja megmon-dani senkinek? mert ítírozom attól, hogy mások is megtudják.

— Senkinek sem fogom megmondani — ígéré Diána; de oh Royal — folytát — mennyire kívánom, hogy mindig feljál-lakjék, hogy én viselhesem gondját! — Mutassa meg, hogy hol volt megédesülve.

— És Sir Royal épen a halántéka föl-félreszorította a sötét fűrtöket, megmutat-ta a mély sebhelyet.

Diána odahajlott s megcsókolta azt.

(Folyt. köv.)

A Kolozsvár városi nyilv-nos községi polgári fiúiskola he-tedik értesítőjét az 1886-87-ik tanév ré-gén dr. Ferenczi Zoltán igazgató szer-kesztésében tettük. A füzetet dr. Birtók Ist-ván a VI. osztály vezetőjének tartalmas ér-tekezős nyitja meg. A természettudomá-nyok és a nevelés — czimmel. A Kolozsvár városi iskolások és felügyelő bizottság névsorán kívül a tanári testületét ismerjük meg az értesítőből. Az iskolában 9 rendes és szaktanár tanított. A tanulók létszáma az I. osztályban 58, a II-ban 43, a III-ban 22 és a IV-ben 24 volt s így összesen 147-an nyertek ez évben oktatást a mi a legnagyobb szám volt az intézet fennállása óta s arra mutat, hogy folytonos fejlődésben van s fel-karolásnak örvend. A játékonysági rovatban halásan van feltüntetve az adományozott névsora, kik közül különösen a helyi kis-gépi pénztár évenkénti 600 frt adomány ki-emelendő. A tanügyjtemény folytonos gy-rapodásban van s a tanári és ifjúsági szegény-tanulók könyvtára már is szép száma növe-kedett.

A egyes tantárgyakhoz szükséges tan-eszközök szintén teljes számban a szükségesletnek megfelelőleg vannak be-szerve. Az igazgató terjedelmes jelentésben adatként vannak feltüntetve a helyi tan-terv jelentékenyebb mozgalmai. Az iskol-ások az év elején kebelből új felügyelő bi-zottságot választott, melynek dr. Vajda Gyula lett elnöke. A bizottság beláta az iskolai helyiségnek szűk és fekvése szorít al-kalmatlan voltát, — lényeges változások keresztülvitelét vette tervbe. — Tudat-lakul a jövő tanévet illetőleg értesít, hogy a beiratkozások szeptember 1-4-ik napjáig tartanak. Tandíjúl egy (vire kolozs-vári polgárok gyermeke 4, — idegen 12) frtot fizet. Az intézet I. osztályába fel-vetik minden oly tanuló, ki az elemi iskolá-ban 4 első osztályt kellő sikerrel végzte. Szegény és jögyekezett tanulók az év során létesített szegény tanulók könyvtárából fel-létséggel melllett tankönyvekben is részes-sülnek.

E. M. K. E.

Frank István az újvidéki köz-főgymnasium igazgatója, 20 frt küldött egyesületünknek. Ebből 10 frt a főgym-nasium tanári karának rendes tagja, a más-évre, 10 frtot pedig hasonló módon a fő-gymnasium „Vörösmarty” önképző köréje-lott fel, melyre néve a következő érdekes sorokat vettük: A határvédők már meg-szűntek, de határvári szolgálatát még ré-gel helyütt szükségünk van, hogy nyelvi al-pólasával megvédjünk nemzetiségünket a haza-fűg felkeltésével vagy ébren tartá-val szaporítsuk a sorainkban küzdők szá-mát. Ilyen szolgálatot teljesít Magyarorszá-g déli vidékein a mi főgymnasiumunk s a teszi fontosabb azt a kis őrházat, mely fel-ostályu (V-VIII.) ifjúságunk kebelében már tíz év óta fennáll, mint: „Vörösm-arty-önk-p-z-ö-k-ö-r” ha a sztyen-gyakorlásban, szavalóelődásban, olvasás-ban nyilvánuló önmunkásság; másutt is léte-gik hasonló köröknek: nálunk az ifjúság ilyen célul, önkényes társulása annál ö-vendetesebb, mert annak bizonyossága, hogy az iskolában elhittett mag nem hullt le-méketlen földre. E kör évi működése be-jezésül évenként (jun. 8.) disszertációt so-kott tartani, s ilyenkor a nagyüzem ne-dégek szívét hazafias öröm fogja el, látva az ifjak lelkes buzgalomát, halván iradul-kisérleteiket, szavallataikat, oly ifjakit, kiknek legnagyobb része alig értett magy-rol néhány szót, midőn az intézetbe lé-pett.

orvosok kikkel értekeztem mind ugyan azt a tanácsot adták, hogy mondjak le a nyilvános élet eszméjéről, s minden igazolást got kerülve lakjam a birtokomon; és én tudtam, hogy ez mit jelent.

— Oh Royal — kiáltá Diána — éllek ez a felhő sötétíti, és maga nem adhat nekem erről soha!

— En magam is el akarjam felejteni mondá Sir Royal.

— És most miért mondta el? kérdé Diána aggályosan.

— Mert az utóbbi időben meggyedtem. A napokban egy erős fölfűzés után néhány órára elvesztettem az emlékező tehet-eg-met, de annyira, hogy meg a saját nevem sem emlékeztem, sem arra, hogy hol vagyok. És olyan különös érzéseim voltak. Csak néhány perozig tartanak; de míg tartanak borzasztóak. A mult és a jövő, a jó és a rossz annyira egymásba vannak fo-nyolódva, hogy nem tudom őket megkülö-böztetni.

— Miért nem beszél egy doctorral? kérdé Diána.

— Beszéltem én már sokkal; de haso-talanul. Ugy-e Diána, nem fogja megmon-dani senkinek? mert ítírozom attól, hogy mások is megtudják.

— Senkinek sem fogom megmondani — ígéré Diána; de oh Royal — folytát — mennyire kívánom, hogy mindig feljál-lakjék, hogy én viselhesem gondját! — Mutassa meg, hogy hol volt megédesülve.

— És Sir Royal épen a halántéka föl-félreszorította a sötét fűrtöket, megmutat-ta a mély sebhelyet.

Diána odahajlott s megcsókolta azt.

(Folyt. köv.)

En a minden szépet-jóért hevülő ünneplő ifjúság évekként ezelőtt már alig taglalkozott b a Kiszalud-társaságra; most pedig a kör tíz éves fennállása emlékére az E.M.K.E. rendes tagjai a vádóját lenni, s az első hat évi tevényt az ide mellékelte 10 firtal vált meg, hogy az egyet hazafias céljait megvalósítsa. Vegye az egyet, és ekefélyt összegyet szívesen s ne a maguk, hanem a nagyrészt szegénysorsú lakosok jószágát nézze. A kik így vállalkoztak ifjúságukban, azok később is maguk apostolai lesznek az ifjúkorban ápolóknak s ezen a révén idővel meg fogják a most bírányó összeg.

Ujvidék, 1887. június.
Dr. Badics Ferencz,
kir. főgymn. r. tanár,
az önképzőkör vezérelnőke.

Dr. Mike Ádám ivén Király Miklós tanári ellenőr Resicabányán évi 2 firtal rendes tagnak iratkozott. Pártolók: Fodor József m. k. postahivatali főnök, Flasch Vilmos polg. iskolai tanár 1—1 firtal; Goldstein József 1 firtal; Teytel David 1 firtal; Szommer Zsigmond 1 firtal; dr. Mike Ádám bányarova.
Szabó Szilveszter Győri gym. tanár 14 firtal küldött, fizettek, mint tagok: dr. Jedlik Anyó kir. tanár 2 firtal, Francisz Nórbert főgym. igazg. Szabó Iván főgym. tanár és Szabó János tanár 2—2 firtal; mint pártoló: dr. Koltai Virgil, Tető Menyhárt, Horvath Gellért, Borasanyi Antal, Hamis Timót és Packer Dónát főgym. tanár 1—1 firtal.

Szentmiklósy Béla k. járásbíró 21 firtal küldött. Ebből 1887-re 1—1 firtal fizettek, mint rendes tagok: a magyarországi magyar társaság, Diemer Károly, Lieht Róbert, Mátyás, Hulita Nándor, Preisz Mór, Raviczor Antal, Hörhager Adolf, Molnár Ferencz, Farkas Antal, Soháró László 1—1 firtal, mint pártolók, fizettek: Keppich Manó, Keppich Anna, Keppich József.

A pók.

Kolozsvár, jul. 9.

Egy bubos kicsi kakas felröppent a falra, s ott nagy hegyesen kukulálva kezdett. Egy természetes pulyka felmászott a felhőkre s gul... gul... az ólak felé futott. Egy fehér cicza a nagy ügyekezettel mozgatta fülecskét, s esodálkozni kezdett a házi szamár fölött. Ez a szamár ugyanis nyakát nyújtogatta, kobakolgatta, s fogait viczorgatta a leányok.

A kertben pedig ilonczák nyíltak, ibolyák, szegfűk és egyéb füvek. Itt paréj, itt szőlő. Szőlő a palánk mellett, körte, almafák, gubélik, moskátlik. És egy kutyavá piro róssa még ezeken kívül. Ez a piro róssa viszont épen olyan volt, mint a nagy padján ülbe tett kezekkel üldögélő Czezil kisasszony arczoskaja. Imre urfi, s mellette állt hallgatagon állt zordon néma borongva a lugas szegletében üldögélő keresztspók furcsa praktikáján, s nem volt bizony se ibolya, se szegfű hanem paréj volt.

A mikor másodszor kukorikolt a bubos kicsi kakas, Czezil kisasszony felemelkedett, kék szeméit, s bánatos mosollyal nézett:

— Holnap Imre.
— Holnap...

Bong... Az urfi hangja kongott mélyen. Az indulat fátyolozottsága érzett hangja, s bánat a szívében, mely gyönyörűen kiemelt hóhérré inge alatt dobogott. Kiült a bánat arczára és ajakára. Merőn a földre nézett, s onnan a pókra vissza, mely ime legyet fog mindjárt. Már jó tíz perce egyetlenkedik hálójá körül egy kékszárnú legyet, s Imre nem ér rá, hogy rákiáltson hevesen: hess oktalan bogár! a szédülő kék bűnbánatos mult által meg nem váltott gyűgő pillanata e vészpóré fereg hálójába vet. Oh!...

— Holnap fűrdőre megyünk Imre és én jövőnk vissza hat hétig.

— Hat hétig...

Bong... Ha tudnák a tizenöt éves kisasszonyok milyen kegyetlen dolog az, nembe mondani lovagjuknak; nem látni, hat hétig. De e kisasszonyok szívte-
nek. Megosipkedik ruhájuk szelét, leszakítanak a lugas oldalról egy levelet, azt szája-
jukba veszik, azt rágiósálják, aztán ballá-
kat átszerűlik a jobb lábukra és szó-
lanak.

— Maga itt marad?

Az urfi megigazítja közelit, egyet-
et és felel csendes hangon.

— Itt Czezil.
— Milyen kar...
— Azt hiszi?
— Gondoltam maga is eljön.
— Nem lehet.
— Sajnálom. Fűrdőn annyi a mulatság.
— S ön, mondja keserűséggel az urfi,
később jobb fogja magát érezni ott,
mint itt?...

— Nem tudom.
— Lásza Czezil, én azt hittem, hogy ön jól találja magát e város falai között, melyek már a történelem legrégibb idejében, Deceballus és Sarmisegethusa — mondom, azt hittem, de ime tapasztalom kell, hogy ön ki vágyik a nekem örökre kedves város falai közül, melyek között én életem boldogs... hogy is mondjam, mit néz?

— A cizellákat...
— Hát nem haligat rám —
— Már hallgatom.

— Hallgasson Czezil. Azt akartam mondani, hogy én egy esztendő múlva végzek, s szilárdul elhatároztam, hogy akkor rögtön megházasodom.

A kisasszony közelebb húzódott, s élénken nézett a neki hevülő ifju ur szeméi közé.
— Igazán? Na...
— Okvetlenül. És ne hogy azt higgye rólam kisasszony, hogy én is azon fiatal emberek sorába tartozom, a kik libegnek ide is, oda is, mint a pillangó, mert én ahoz, a kit lelkem minden vonzalmával szeretek, az emberi élet végső határáig tartó egyenlően erős ragaszkodással fogok viselkedni.

— Ne mondja?
— Bizony Isten!

A házi szamár farkával csapkodott, s közel menve a lugashoz, igen indiszkrét kíváncsisággal nyújtogatta befelé a töksi fejét.

— Nem fogom tűnni, folytatta heveskedve az urfi, s lecsapott kezével, hogy feleségem valamiben szükségét lásson, hanem (s megragadta a leány kezét) szeretni fogom fűvésztelt erővel az emberi élet legvégső — oh! hallgasson meg Czezilke és feleljen, feleljen, feleljen, akar-e felesége lenni egy erős férfinak. Ha igen —

— Istenem...
— Ne reszkessen, hanem feleljen!

És átkapta mérészen a remegő buba derekát, ki hirtelen nagyot taszított rajta, s kijutott a lugasból. E pillanatban elordította magát a szamár, kukorikolt a bubos kicsi kakas és belépett a kertbe a mama.

Megsimogatta a buba fejét és azt kérdezte:

— Mi ijeszített meg cseppem?

Czezil kisasszony reszkette simult a mamához. Az urfira nézett és suttogva mondta:

— Egy pók...
— Be nagy bohó vagy kicsi leányom.
— Valjon?...

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, július 9.

— Az E. M. K. E. igazgatóválasztmánya f. hó 12-én d. u. 3 órákor a városházán havi rendes ülését tartja. Tárgy: Folyó ügyek. — Mintán a tárgysorozat rendjén elő fog kerülni a kiküldött három tagu bizottság, illetve a számvizsgálók jelentése is, mely szerint az egyesület számadásai s pénzei megvizsgálatván minden a legnagyobb rendben találtatott. Felhívjuk azon választmányi tag urakat, kik a könyvek vezetéséről személyesen is megakarnak győződni, szíveskedjenek azokat gyűlés előtt a titkári irodában megtekinteni. Kolozsvár, 1887. jul. 9-én. dr. Haller Károly alelnök, — Sándor József titkár.

— Kinevezés. Az igazságügyminiszter, Simon László földbírtokos Kolozs megye mései járásának, a magyar-fratái körjegyzőségben egyesült községeire ki nem terjedő területére, Móza Atilla földbírtokost pedig a magyar-fratái körjegyzőségben egyesült községek területére bekebelezte nevezte ki.

— Község gyalázata. Nagy csufság esett meg Község városán. A város képviselő-testülete beszennyezte Község város jórénvét. — Ahhoz hasonlóra, a mi csütörtökön Község történt, nincsen példa széles Magyarországon. A leghevesebb, legmérgesebb pártkülönbség napjaiban, abban az időben, a midőn még bebörtönözték a Kossuth leveleit közli Bőszörényi Lászlót, sem történt olyasmi, mint tegnapelőtt Községben. A nemzet, politikai pártkülönbség nélkül tudta mindig nagyjait tisztelni. — Község város képviselő testületének többsége csufot fűzött a nemzeti kegyelethől. — Erre nézve következő távirják csütörtöki kelettel: Község város képviselő-testülete Kossuth Lajosnak diszpolgára leendő megválasztása érdekében beadott indítványt Tuzcentalier Lajos 48-as honvédtisz indítványára nevszerűt szavazás mellett csékély szótöbbséggel elvetette.

— A szilágysági vasút építése — mint nekünk írják — gyorsan halad előre a somlyói vonalon. A töltési munkálatok, melyeket az ezelőtt pár héttel pusztított árny megakadályozott és részben elrontott — most a befejezéshez közel állnak. Az indóház a város területén fedél alatt van, s ha kedvező lesz az idő, pár hét múlva a távolabbi vonalokra gőmoz-

donyal szállíthatják az anyagot. Visszatérő hatást tesz a város műveltebb lakóira az a folytonos sürölés, a mely a munkák, sok közt naponként véres verekedésekben nyilvánul, s melylyel szemben a hatóság épen semmi intézkedést sem tesz. A Mihász-nák ott is csak mihasznák, mint mindenütt a föld kerekén.

— Esküvő. Jakab József brassói ügyvéd e hó 2-án tartotta esküvőjét nagyborosnyói Bartha Maria kisasszonnyal Brassóban.

— A szegény nagy-károlyiak alig élték át a májusi tűzvész borzalmait, szerdán újabb csapás által sújtattak. Rettenetes szélvész, jéggel és záporral, látogatta meg őket. A vihar irtoztos ereje háztetőket elsöpört, fákat kisodort s gyermekeket, sőt felnőtteket a földhöz vágott. Az utcák, sétákerek nagy vízben állanak. A látvány borzasztó; mint egy fékevesztett ár, humpolyog a víz s a zápor egyre omlik, aszfélvész egyre zug még. Sokan a járókelők közül bemenekültek a vasuti étterembe, mi don a szél hirtelen lekapta az indóház földelét s az eszt kiöntötte a bemenekülteket. A másik szobába húzódtak, de a becsapó víz csakhamar onnan is kiszorította őket. A lakosság egészen kétségbe van esve.

— Jégverés. Háromszékmegyei követhetesen minden évben meglátogatja a gazdák réme — a jég. Ez évben sem menekültek meg tőle. Mint tudósítónk írja f. hó 5-én a megye nagyrésztben erős zivatar dult s két községnek Maritonos és Gidófal vanak határát a jég teljesen tönkre tette. A tavaszi és őszi szép hullámzó vetéseket a földdel egyenlővé tette, a gyümölcsfák természetesen elpusztítottak. S a gazdaság közönség még egyre vonakodik a biztosítástól, pedig évek hosszú sora már megtanhattak volna erre.

— Tűz. Gyergyócsomafalván június 30-án d. u. 2 órákor tűz ütött ki gyermekek vigyázatlansága folytán, mely közel 100 gázda vagyonát tette tönkre. A tűznek csak a késő délután beállott sűrű esőzés vetett véget. A borzasztó tűz elpusztította a virágzó község nagy részét.

— A hunyadmegyei történelmi és régészeti társulat folyó évi július hó 25-én Déván, a nemzeti kaszinó nagytermében d. e. 9 órákor tartja meg rendes évi közgyűlését.

— Halálozás. Hozzánk küldött gyászjelentés László Miklósné sz. Ferenczi Agnes asszony életének 58-ik évében e hó 4-én Görögyszentimrén meghalt. Temetése e hó 6-án volt.

— Csikszentimrét ujjalg tűzvész sújtotta. F. hó 1-én a Tankó Ferencz közsegi bíró zomszédságában levő gazdák telkeit egészen elpusztította a hirtelen tamadt tűz. Lovak és szarvasmarhák is égtek benne a gazdasági épületekben. A tűz oka szandékos gyújtogatás volt, mit onnan sejtettek, hogy a tűz kiütésének helyén senki sem volt otthon s így fel nem tehető, hogy vigyázatlanságból származott volna.

— A zugl szerencsétlenség. Mint Zugból táviratozzák, a katasztrófa, mely egész házasorok elsüllyedésével a szerencsétlen várost érte, még koránt sem ért véget. A földszakadás megnagyobbodott s újabb katasztrófa kikérülhetlen. Csütörtökön délután ismét két házat nyelt el a föld mennydörgésszerű robajjal. Ujabbán ismét 11 halottat hoztak felszínre. A katonaság nappal-éjjel őrt áll a borzasztó szerencsétlenség színhelye mellett. Heim, zürichi geologus és segéde, ki azonnal a szerencsétlenség hírére Zugba siettek, végig járták a beszakadt helyeket s az egész uton életveszélyben forogtak. Az egész országban általános a részvétel a város iránt. — Mindenütt segélygyűletek alakulnak. — Kiváncsiak tömegesen érkeznek az ország különböző részeiből.

— Kis hírek. — Összeütközött tegnap előtti Bécsben az Albrecht főherceg kocsiával egy tramvay — kocsi — de a szerencsétlenség nem történt. A kocsi vezetői ref. lelkész ellen hívei vádakat emeltek a papi funkciók elhanyagolása miatt s elmozdítását kéri. — A walesi herceg életnagyságu arczképét lefestve elküldte a fővárosi urkasszonynak. — Pozsonyban a Pálffy kaszárnyaraktár helyiségei szerdán leégtek. — Natália királyné már hazatért Belgrádba s nem mint hírlét Budapestre. — Hanem Sisztován át. — Megmentette a „Vesta“ dunai hajó Bécsbe utaztában egy Dunába ugrott embert. — Déván elfogták Campion imokot, ki ügyvédjéről 280 firtal elikkasztott. — Riojaneiroban egy örült a francia konzul nyakába kést szurt, azonban az okozott seb nem halálos. — Az amerikai egyesült államok felszabadulásának 111-ik évfordulóját jul. 4-én ülték meg New-jorkban. — Havre-ből egy Lhosta nevű léghajó szállt Angliába felevezendő, azonban a Themse torkolatához közel a tengerbe esett. — Nagy Károlyt ujjalg elmei csapás látogatta meg. Tegnapelőtt óriási vihar vonult át rajta nagy pusztítások közt.

VÁROSI HIREK.

— Színházaink tűzbiztonsága érdekében a tanács üdvös rendeletet bocsátott az intendatúrához a tegnapi ülésből. A tanács ugyanis szigoruan elrendeli mindazon intézkedések azonnali foganatosítását, melyeket egy e célból kiküldött szakértői bizottság szükségességeknek jelzett; ez intézkedés átalakítások és javítások mind a téli, mind a nyári színházat felölelik s vasfűgőny alkalmazására, kellő számú kijáratok nyitására, a díszleteknek a színpadról való

eltávolítására, a színházak helyiségeinek vízzel való ellátására stb. vonatkoznak. A részletes javaslatokat, melyeket ez irányban a kiküldött szakbizottság a tűzbiztonságot parancsnokságával együtt tett, annak idején lapunk is közölte volt. A tanács tegnapi ülésén ezekhez még azt is hozzátette, hogy a rendőrség a mérnöki hivatalal mérésre föl a színházak nézőtereit és határozza meg a nézőterre, különösen a karzatokra és földszintre bebocsátható személyek maximális számát; az őrszolgálaton levő rendőri tisztviselő aztán köteles lesz előadásokint ellenőrizni, hogy a meghatározott számnál több személy be ne bocsáttassék. A tanács a tűzbiztonsági intézkedésekre vonatkozó rendeletet azzal a kijelentéssel fogja kiadni az intendatúrának, hogy mindaddig, míg az elrendelt intézkedések meg nem tétetnek, az előadások megkezdése nem fog megengedtetni. Igen helyesen. A külföldön sűrűen előforduló színházi szerencsétlenségek a legnagyobb szírgort is indokolják. Inkább szűntelenek az előadások, ha szükséges, egy félévig is, semhogy mellétekintetek és engedékenység miatt a szükséges óvatossági rendszabályok elmulasztassanak és a kolozvári közönséget is sújtsa egy olyan irtoztos katasztrófa, mint a Ringszínházat és párizsi komikai operaházat.

— Br. Schönfeld Antal főhadtest parancsnok tegnap délelőtt 11 órákor tért vissza lakására a megejtett gyakorlati katonai szemléből. A főhadtest parancsnok teljes megelégedését fejezte ki a legénység kinétsége, gyakorlatainak pontossága s a vezénylet fölött. Délután 2 órákor a Hercegey Lobbokvitz által belmagyar-utczai lakásán adott szorosan katonai jellegű társas ebédet vett részt s innen estve a fellegvári tisztai táncostélyre ment ki, honnan azonban már 9 órákor visszatért a Hungária szállóba, lakására. Ma reggel 7 óra 8 perczkor a Brassó felé menő vegyes vonaton hagyta el városunkat.

— Az egyetemi orvoskari intézetek másodikika: a közegészség- és élettani intézet építése az alsószénutczában javában foly. Ez az intézet is izléses, impozáns épület lesz, mely már egymagára nagyon megdöbbent az utcát, pedig hátra van még néhány hasonló épület felépítése. A most épülő intézet öszig teljesen készen lesz s addig a vízvezetéknek is, mely pár nap óta szintén munkába vétetett, anynyir el kell készíttetnie, hogy azt a már kész bonczatani és egészségügyi intézetek, valamint a vegytani intézet is használatba vehesse már a jövő tavasszal. — A vízvezeték készítését Zellerin Mátyás és fia budapesti vállalkozó vállalta el 114 firt munkabér mellett; ez a cég azonban csak a gépezet és csővezetékét fogja előállítani, ellenben a szivattyutelepet és víztartó kömvesmunkát Mező Frigyes építésre bízza.

— A nagyutca granitkoczkakövel való kikövezését a belügyminisztérium, egy ma érkezett leiratában nem engedte meg, hanem újabb és részletesebb terv és költségvetés készítését rendelte el; addig is azonban, míg ez elkészül, utasítja a várost, hogy a nagyutczát ideiglen haladéktalanul javíttassa ki.

— A nyomdászok nyári táncvígalmára, mely tudvalegőleg e hó 17-én lesz, a rendezőség kibocsátotta a meghívókat. Ha valaki, a ki meghívóra igényt tart, tévedésből nem kapott volna, csak e végből forduljon Ajtai K. Albert nyomdájához. E táncvígalmomra ismételtén felhívjuk a közönség figyelmét. A katoná zenekar és zingy-zenekar fogják a táncdarabokat játszani, a terem ügyesen lesz feldíszítve, legszébb ékeségek azonban az a bájos hölgy-koszoru fogja képezni, mely a nyomdászok táncvígalmán mindig ott van.

— Erdei kirándulás. Az iparos ifjak önk. és betegsegélyező együletének dalárdája erdei kirándulását a hójai erdőben holnap tartja meg, mire föl hívjuk az érdeklődők figyelmét.

— Tej, termény és kenyérvizsgálatot tartott ma reggel az orvos-rendőri hivatal. Mihály László városi orvos és Gyula M. rendőrbiztos vették vizsgálat alá a fogyasztásra behozott terményeket s több helyen mint használhatatlant, lefogalást eszközöltek. Epizód is történt. Egyik asszony, névszerint Kömősi Józsefné a nagy-utca 75. sz. alól tejet hozott be egy 12 literes kandérral, a mely nem találtatott jó minőségűnek. Midőn ezt neki kijelentették s beszállítani atarták, felkapta az edényt s oda teremtette az urak elé, hogy már most tessék megvizsgálni.

— Meghívó. A kolozvári temetkezési és betegsegélyező társulat mint szövetkezet f. évi július hó 17-én délelőtt 10 órákor rendkívüli közgyűlést tart a városi vigadó nagytermében. Tárgyak: 1) Jelentés a társulat működésének eddigi eredményéről. 2) A felügyelő bizottság jelentése. 3) Indítványok tárgyalása. Kolozsvár, 1887. július 7. Az igazgatóság.

— Kirándulás. A budapesti általános munkás betegsegélyező egyület kolozvári előhelyi tagjai, folyó évi július hó 17-én az elhunyt tagok özvegyei és árvaát segélyező alap javára a „Hőja“-i erdőben, tombolajátékkal és tűzijátékkal egybekötött kirándulást rendez. A táncvígalmom délután 2 órákor veszi kezdetét.

— Betörés és lopás. Ma korán reggel Borbély Károlyné bejött bácsi-utczá 1. sz. lakásából a belvárosba bevásárlás végett. A mig ide bent volt 8—9 óra közt — mint a szomszédok mondják — egy uri ember behatolt a házba, feltörte a szekrényt s a mi könnyen mozgósítható volt magához vette.

— Köszönetnyilvánítás. A helybeli ipartanműhelyek zárvizsgálatai a nm. földmívelési Miniszter ur által kiküldött biztos, T. Benigni Sámuel jutalmakra 5 firtal adományozott; ugyancsak e czélra a tanoncz-munkakiállítás jutalom alapjából 20 firtal engedélyezett; Pákey Lajos Puhala Adolf tanárok ugyanerre 1—1 firtal adományoztak. Végre Simonffy István gépgyáros ur a Horváth József III. éves tanuló által nála készített hajtó-rud mintát a tanműhelyek taneszközei ajándékozta. Fogadják a nemes adakozók intézetünk felügyelő bizottsága nevében meleg köszöneteket. Sigmund Dezső, elnök. Ferenczi Zoltán, igazgató.

Legujabb.

Az „Ellenzék“ sürgönyküldötése.

Tirnova, jul. 9.

Coburg herceg, az új fejedelem, a következő távirati választ intézte a szobranye elnökökhez: „Büszke vagyok a nagy nemzetgyűlés választására. Hálámat fejezem ki Bulgária fejedelmévé történt megválasztatásomért. Reménylem, méltónak fogok bizonyulni a nemes bolgár nemzet bizalmára, Bulgáriába menni, — hogy életemet a bolgár nemzet boldogsága és jólétének szenteljem, mihielyt a választást a magas porta elfogadja és a hatalmak elismerik. Kérem a képviselőknél, kik engem egyhangulag megválasztottak, és azok után az egész bolgár népnek köszönetemet nyilvánítani. Coburg herceg.

A válasz nagy lelkesedéssel fogadtatott.

Paris, június 9.

Boulanger elutazása alkalmával óriási néptömegek gyűltek össze lakása és a pályaudvar előtt. Kocsiját sűrű néptömeg vette körül, mely folytonosan éljenzte. A pályaudvart százezer emberből több lepte el, két óráig lehetetlen volt a vonatot elindítani, számosan a mozdony előtti sinekre feküdtek. — Végre nagy akadályokkal elindították a vonatot. Elfogatások történtek.

Tirnova, július 9.

A kabinet visszalépett. A regenség a fejedelem megérkezéig ideiglenesen új kabinetet alakít.

KÖZGAZDASÁG.

A vasuti szükségleti cikkek kiállítására tárgyában a közmunka és közlekedésügyi minisztérium ipartügyi bizottsága szűkebb körű rendező bizottságot alakított, melynek tagjai: Ambrozovits Béla minisiteri tanácsos mint elnök, Balogh Gyula helyettes elnök, Németh Imre a kereskedelmi muzeum igazgatója, Gelléri Mór ipar-egyesületi titkár mint bizottsági jegyző s a m. kir. államvasutak képviselőben Wagner Károly és Donhoffer Szilárd. E bizottság első ülését a kereskedelmi minisztérium helyiségében tartotta s ez alkalommal a katalógus ügyét tárgyalván, egyhangulag elhatározta, hogy a kiállításra egyszerű tárgymutató kiadását javasolja. E tárgymutatóban főleg a külföldről behozott szükségleti cikkekre nézve fel lesz sorolva az évi szükséglet, az egyrészt az stb., hogy hazai iparosaink e cikkek előállítására nézve tájékoztatást nyerjenek. A hazai készítményű tárgyaknál a készítő nevét is feltüntetik. Hogy azonban a kiállítás célja minél méltóbban érvényesüljön, az albizottság azzal a javaslattal lép a közmunka- és közlekedésügyi miniszter elé, hogy ez a kereskedelmi muzeum igazgatóságának közreműködésével e speciális kiállítástól adjon ki külön szakszerű jelentést, melyben felsorolandók lennének mindazon hazai iparosok, a kik a vasutak számára fontosabb szükségleti cikkeket készítenek. E jelentésnek célja egyrészt, hogy főleg a keleten terjesztetvén, az illető körök megismerjék a vasuti felszereléséknél igénybevehető magyar ipart, másrészt maga a közlekedésügyi minisztérium ipartügyi bizottsága hű tükörképét örökítse meg a vasuti szükségleti cikkek terén a hazai ipar mai versenyképességének, hogy évek multán meg legyen állapítható az a haladás, melyet iparunk, az eddig külföldről beszerzett cikkeknek itthon való előállítása tekintetében, — közlekedési miniszter kezdeményezése és az ipartügyi bizottság támogatása mellett, — tenni fog. E szakjelentés szerkesztésének részleteire nézve a bizottság tüzetes javaslatot dolgoz ki.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS LAPTULAJDONOS

BARTHA MIKLÓS.

H I R D E T É S E K.

HO FER M JÓ SZ EF

Ajánlja Julius hó 1-től

Özv. DOBÁL IZSÁKNÉ házához áthelyezett
tetemesen megnagyított és egész ujonnan berendezett

NŐI-DIVAT- és PIPERE-ÜZLETET

a nagyérdemű közönség becses pártfogásába.

Kiváló tisztelettel

HO FER M. JÓ Z SE F.
(Ezelőtt Szathmáry Elek háznál)

609. (17-x)

Idényszerű cikkek!

Moly ellen.

budapesti Müller testvérek szabadalmazott moly-párnácskái (Sachet). Kolozvart egyedül rakta, legújabb övszer téli ruhák, bundák, butorok, szőnyegek és minden ily tárgyak megvédésére. — Egy párnácska ára 10 kr.

Naphto-Carbol szekrényke.

A Naphto-Carbol fertőtlenítő szekrényke nélkülözhetetlen szer, megóv minden ragályt, Dyphtheriát, Typhus, Skarlát, s minden ragályos betegséget; foglalkozó, háló- és gyümölcs-bakban, kávéház, vendéglő és tisztekekben felüggesztendő. A légáramlat által leendő szobákhoz, egy egészen kicsiny légtisztító készülék és ezáltal a légkörben taláható beteg rostok, baktériáktól megóvni a szoba levegőt és azok felvétele által a ragály továbbterjedése megakadályozható. Ára 85 kr.

Zacherlin.

moly, bolha, polcska s más alkalmatlan és kártékony rovarok pusztítására biztos hatású szer, melyhez porlasztó labdák, valamint polcskairtó Zacherlin-folyadék kivenet kaphatók: 15, 30 és 50 kros üvegekben.

Ugyintén választékos készlet legújabb hazai, angol, francia és német illatszerek, ugyanily nemű tolette pipere szappanok, fog- és szájtörők, fogszappanok, fogporok, kártékony hatástól ment különleges hölgyporok, mindennemű fűszerek és kefék, hajfestők, arcz- és hajmosók, valamint az arcnak üdeseget kölcsönző kenőcsök.

VI. (8-x)

TISCHLER V.

ILLATSZER, TOILETTE PIPERE CIKKEK ÉS KÜLÖNLEGESSÉGEK ÜZLETE.
Kolozvart, belmonostor-utca 2. szám.

H u z á s m á r e h ó 22-én!

KINCSEM á 1 ft. 11 sorsjegy csak 10 ft.

(3-x)

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft.

10.000 ft. 5000 ft. 20% levon. 4875 pénz-nyeremény.

Kincsem-Sorsjegyek kaphatók

a magy. lovaregylet sorsjegy-irodájában: Budapest. váci-utca 6. sz.

Kiadó iroda vagy bolt,
mely lakásnak is használható, négy hely-
ségből áll,

belmagyar-utca 9. sz. alatt,
az Unitárius kollégiummal szemben

folyó évi octóber hó 1-sejétől.

Értekezhetni Benczédi Gergelyvel tívoli-utca
634. 9. szám alatt. (2-4)

JURYTAG

BUDAPESTEN

1885.

MATUTSEK JÓ Z SE F.

Kolozvart, főtér 17. sz.

21 EV ÓTA FENÁLLÓ CZIPESZ
ÜZLETE.

Ajánlja minden idényre dusan ellátott

férfi-, női- és gyermek lábbeli
nagy raktárát.

620 (42-x)

Megrendelések

a legújabb

divat-szerint

jó tartós

anyagból,

Vidéki megrendelés beküldött mértékek esetleg vi-

elt lábbeli minta után teljesíttetnek.

jután - s ár
ban lehet
gyorsan
pont szer
teljesíttetnek

A nagyérdemű gazdaközönség becses figyelmébe!

Nagyobb előnyös vásárlások következtében azon kellemes helyzetbe jutottam, miszerint — addig míg készletem tart — egyen-
gazdasági gépeket

GYÁRI ÁRON ALÓL is árusítom, ugymint:

cséplőgépek

gőz-, ló- és kézi erőre,

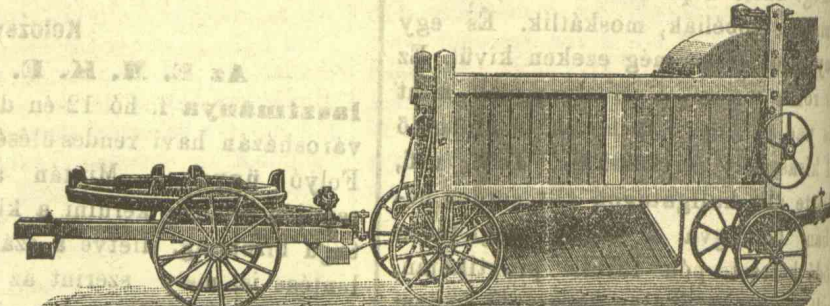
szelelő-rosták, sorvetőgépek, trieurök

sib feltűnően leszállított arakon.

Tiger szénagyújtókat, legújabb szerkezet, ára csak 80 ft.

Képes a jegyzékek ingyen és bérmentve.

TAUFFER FERENCZ UTÓDA
gépraktárában, Kolozvart, belközép-utca 6. sz.

Gabona-zsákok a legolcsóbb árak mellett. Továbbá vízhatlan
ponyvák minden nagyságban.

A magas belügyminiszterium által engedélyezett

KOLOZSVÁRI

MAGÁN-GYÓGYINTÉZET.

Kolozvart már régen érezhető volt egy oly gyógyintézet hiánya, mely főleg a vidéki előkelőbb s vagyonosabb betegeknek, a szakszerű és pontos ápolás feltételei mel-
lett, kényelmi igényeit is kielégíteni tudja. Még érezhetőbbé vált e hiány egyetemünk felállítására óta. Ugyanis napról-napra fokozottabb mérvben tapasztalható, miszerint egyetemünk
jeles orvosainak a messze vidékekről is mind számosabban keresik fel az orvosi tanácsra és gyógykezelésre szorult betegek. Hogy pedig az ily betegeknek már csak elhelyezése
is, de még inkább szakszerű és pontos ápolása — alkalmas gyógyintézet hiányában — mely nehézségekbe ütközik, köztudomású dolog.

Ez okból határozottam el magamat egy ily gyógyintézet felállítására és ezt a Szentegyház-utca 14. sz. a. házában, mai napon meg is nyitottam.

Az intézet épület, mely szép tágas udvarral és kerttel is, kiválóan megfelel a célnak.

A belső berendezésnél, melyet DUCHONY JÁNOS elismert jó hírnevű kolozvári kárpitos és butorraktáros kiváló ízléssel és csinnal eszközölt, arra törekedtem,
hogy úgy az egészségügyi követelmények, mint a kényelmi igények teljesen kielégítenek.

A betegek szórakoztatása céljából több mint 100 darabból álló — magyar, német, francia és olasz nyelvű — könyvtár, valamint helybeli és budapesti hírlapok álla-
nak rendelkezésre.

Az étkeket NAGY GÁBOR helybeli első rangu restaurateur szállítja.

A specialiter szakszerű gyógykezelés eszközölhetése céljából az intézeti betegek kezelő orvosait szabad tetszésük szerint válasszák /s ez iránt — kívánatra — alólt
igazgató készséggel ad felvilágosítást és tanácsot.

Az ápolási teendőket egyetemi tankórádákon éveken át begyakorolt egyének végzik.

Az intézet oly módon van berendezve, hogy egészen külön szobák mellett olyanok is vannak, melyekben 2-3 beteg is elhelyezhetők.

A betegek az intézetben lakás-, ételmezés-, gyógyápolás-, szobavilágítás-, szolgálat-, ág- és fehérnemű-, valamint mindennemű szobabutorokkal és kellékekkel ellátottak.

Bővebb felvilágosítást, levél vagy szóbeli uton, alólt igazgató ad.

Kolozvart, 1887. május hó 10-én.

Dr. S. Pataky Leo,

gyógyintézeti igazgató-tulajdonos, volt egyet. tanársegéd, specialis bőrgyógyász és syphilidologus.

363. (27-30)